

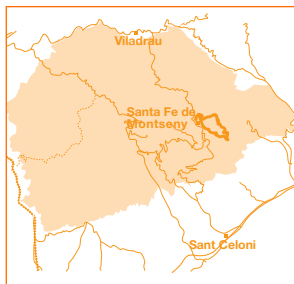
5.500 m

2 hores

L'itinerari circula per camins amples i senyalitzats amb fites destacades amb adhesius de color carbassa. És apte per a tot tipus de públic.

Cal portar calçat adequat, una cantimplora d'aigua i uns prismàtics. Cal respectar la tranquil·litat de l'entorn i no llençar deixalles de cap mena.

Urgències: 112

Informació del parc

Oficina del Parc Natural, a Fontmartina
Informació general del parc i venda de publicacions.
Tel. 938 475 102
p.montseny@diba.es
Horari: de 9 a 14 i de 15 a 16 h

Centre d'Informació del Parc Natural del Montseny, a Fogars de Montclús
Informació del parc i venda de publicacions. Exposició permanent.
Tel. 938 475 290

Centre d'Informació de Can Casades (Santa Fe)
Informació del parc, venda de publicacions i projecció de l'audiovisual «Les quatre estacions al Montseny». Exposicions temporals.
Tel. 938 475 113
p.montseny.casades@diba.es
Horari: de 10 a 14 i de 15 a 16.30 h

Escola de Natura Can Lleonart
Cursos, informació i atenció en general per a grups d'estudiants, professors i col·lectius interessats. Exposició permanent «La fageda». Sortides guiades el primer diumenge de mes (cal fer la reserva).
Tel. 938 475 051 i 600 445 485
p.montseny.lleonart@diba.es
Horari: dissabtes, portes obertes, de 10 a 14 (desembre, gener i agost, tancat).

Informació general del parc natural i venda de publicacions als municipis d'Aiguafreda, Arbúcies, el Brull, Cànoves i Samalús, Figaró-Montmany, Fogars de Montclús, Granollers, Montseny, Sant Esteve de Palautordera, Sant Pere de Vilamajor, Seva i Viladrau.

Diputació de Barcelona
Àrea d'Espais Naturals
Comte d'Urgell, 187, 3r
08036 Barcelona
Tel. 934 022 400
xarxaparc@diba.cat
www.diba.cat/parcsn

Diputació de Girona
Àrea d'Acció Territorial
Medi Ambient
Pujada de Sant Martí, 4-5
17004 Girona
Tel. 972 185 000
medi.ambient@ddgi.org

Xarxa de Parcs Naturals
Diputació de Barcelona

Parc del Castell de Montesquiu, Espai Natural de les Guilleries-Savassona, Parc Natural del Montseny, Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac, Parc del Montnegre i el Corredor, Parc de la Serralada Litoral, Parc de la Serralada de Marina, Parc de Collserola, Parc Agrari del Baix Llobregat, Parc del Garraf, Parc d'Olèrdola, Parc del Foix.

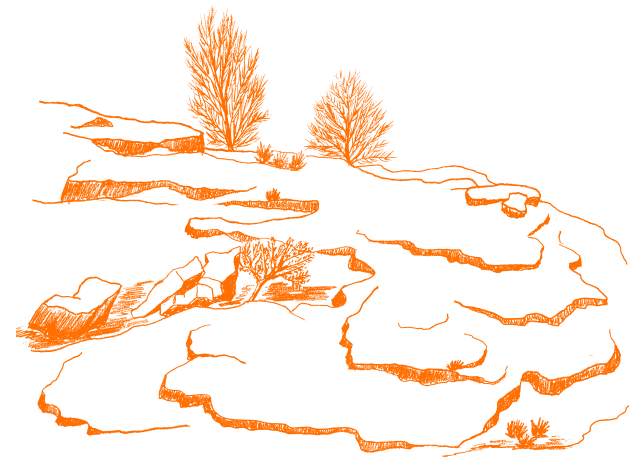

Parc Natural del Montseny

EXCURSIONS SENYALITZADES

L'empedrat de Morou

L'empedrat de Morou

Des del senyal d'inici a can Casades, s'agafa el camí de baixada fins a un castanyer d'Índia i aleshores cal desviar-se cap a l'esquerra.

A la dreta hi ha l'ermita de Santa Fe, que data de 1201, annexa a l'hostal de Santa Fe, edificat el 1914. Poc després es creua la riera de Santa Fe i es continua per un camí ample que passa davant l'Escola de Natura Can Leonart. Tot just passada la casa, cal prendre el camí que puja a la dreta, entre nombrosos faigs i castanyers, i que culmina en una castanyeda on a mitjan abril floreixen les grandalles.

◆ La castanyeda

El castanyer, arbre oriünd de l'Orient Mitjà, és típic de zones amb clima de muntanya mitjana plujosa. L'home l'ha plantat arreu per la qualitat de la fusta i per l'aliment dels fruits.

Al Montseny viuen bé en terrenys silícis i s'exploten en règim de bosc menut. Aquest tipus d'explotació es basa en la tallada dels tanys arran de terra perquè rebrotin de la soca. Les perxes primes antigament es feien servir per a boteria i avui per a treballs hortícoles. De les grosses se'n fan bigues, pals o serveix per fusta de serra.

Ara el camí és ample i de pendent suau; la vegetació dominant és la fageda, per entre la qual es poden veure alguns peus de boix grèvol (espècie protegida), falgueres i, quan arriba el bon temps, acolorides flors de pensaments del Montseny.

El camí es va endurint i gira en angle recte cap a la dreta en l'anomenat pla de Mulladius.

◆◆ El pla de Mulladius

Indret planer format per materials d'erosió del granit on creixen ginebrons i gespes. És un racó freqüentat per senglars, que deixen empremtes sobre la terra sorrenca, i pels gorjablancs, la presència dels quals s'endevina perquè solen dipositar els excrements damunt les pedres per marcar el seu territori.

El camí, amb revolts, recorre els vessants de ponent del turó de Morou, on hi ha, sobre terrenys granítics, una esponerosa fageda d'aspecte similar al de les fagedes pirinenques. Després de planar suaument, el camí s'estreny i comença a davallar fins a l'empedrat de Morou.

◆◆◆ L'empedrat de Morou

Indret excepcional, proper als perillous esqueis de l'empedrat, que ofereix una espectacular vista panoràmica sobre tota la vall de Santa Fe i els cims i les serralades que l'envolten: el turó de l'Home, les Agudes, el turó de Morou, la serralada de Marina i la depressió vallesana.

És un lloc on es pot comprovar la seqüència de descomposició de la roca mare, el granit, fins a la formació del sòl, i els diversos estadis de vegetació (líquens, molses, herbassars, landes i bosc) que se succeeixen en aquest procés.

Una minuciosa prospecció permetrà descobrir, normalment en rocams enlairats, diverses latrines de geneta.

El caminó aflueix a un camí de carro que, després de passar per una solana embosquinada, s'endinsa en una espessa fageda.

◆◆◆ La fageda

La fageda és el típic bosc del centre d'Europa on predomina el faig. A diferència de l'alzinar, bosc mediterrani sempre verd, la fageda canvia d'aspecte segons l'època de l'any.

Al començament de la primavera, nombroses plantes herbàcies, com el buixol, s'afanyen a completar el seu cicle anual abans del mes de maig, en què el faig treu les tendres fulles que conferiran al bosc un color verd clar amb bonics efectes de llum sobre les darreres floracions del sotabosc. Amb la primavera també arriben nombrosos ocells que vénen d'hivernar en països més calorosos. Els petits mamífers que habiten a la fageda, com els ratolins de bosc, els talpons i els talps, són especialment actius en aquesta època. Els rèptils, com la sargantana, el llangardaix verd i l'escurçó, també surten després del seu període letàrgic.

A l'estiu, les capçades plenes de fulles i flors impedeixen la penetració de la llum solar. Al sotabosc, dominat per l'ombra, hi creixen algunes plantes de color verd fosc com l'el·lèbor verd.

Tota la gamma de colors ocres i marrons s'apodera de la fageda en un singular espectacle visual quan arriben els primers freds. Quan fa vent, les fulles, molt debilitades, cauen i s'estenen al sotabosc com una catifa bruna, tot esperant que les neus de l'hivern les cobreixin. Aquest és el moment ideal per seguir els rastres sobre la neu dels mamífers que s'aventu-

ren a viure o a passar per ací (guineus, genetes, gorjablancs, toixons i porcs senglars).

El camí surt a la solana en un revolt de gairebé 180° i retorna a la fageda com en un joc. Aquest tram, força planer i en bon estat, corre per sobre de les antigues feixes de Baladrell.

A dreta i a esquerra es veuen alzines i roures de fulla gran. Més endavant hi ha el mas de can Figueroles, i a mesura que el camí s'apropa a l'embassament de Santa Fe es fan més freqüents els freixes de fulla gran.

◆◆◆◆ L'embassament

La paret del pantà es va construir entre 1920 i 1935, amb una alçada de 19 m i una base de 14 m, per contenir 899.000 m³ d'aigua i produir energia elèctrica en dos salts d'aigua.

Molts animals hi acudeixen a beure i per això els carnívors del voltant s'hi apropen a caçar. Dins l'aigua hi viuen peixos com la truita, el barb i la bagra.

Al marge esquerre de l'embassament es troba una casa enrunada –la Fabriqueta–, antiga centraleta elèctrica que produïa electricitat per a l'hostal de Santa Fe. Més endavant, el camí s'estreny i voreja l'estanyol o embassament petit. És un lloc poblat de verns, bogues i lliris grocs, entre els quals a la primavera la granota roja i el gripau (espècies protegides) fan les seves postes d'ous.

Riera amunt, el camí se separa de la verneda per arribar a l'Escola de Natura Can Leonart. L'itinerari finalitza retornant a can Casades pel mateix camí de l'inici.